

Setkání v Jičíně

Lenka Dědečková

Zatoulám se krátce do nedávné historie naší knihovny. V budově, kterou dnes již celou obývá naše knihovna, sídlila ve dvou kancelářích malá pobočka Lesprojektu Hradec Králové. A v ní pracovali švarní muži, lesáči. A v knihovně naopak samé ženy. Mezi dvěma patry vzniklo krásné přátelství, společná setkávání, vzájemná pomoc. Léta ubíhala, většina z nás překročila seniorskou věkovou hranici. Na přátelství mezi knihovnicemi a lesáky se nic nezměnilo. Čas od času se obě strany domluví a sejdou. V listopadu 2009 se nakupilo několik krásných kulatých jubileí, která stála za podobné setkání. A tam vznikl nápad. Na lesácko-knihovnickém setkání se náhodou sešly knihovnice, které se vůbec neznaly, jen ty mladší slyšely o zvucných jménech svých předchůdkyň.

Nápad: uspořádat setkání všech bývalých profesionálních knihovnic Jičínska. Započalo shánění kontaktů, připamatování si bývalých knihovnic. Občas byla i legrace. Jeden příklad za všechny: spolužačka bývalé ředitelky Košťálové, paní Frantová, bývalá knihovnice z Lázní Bělohradu. Po odstěhování se z Bělohradu místo v knihovně nenašla, stala se paní učitelkou a v současné době prý bydlí někde v Kostelci u Prahy. Psali jsme do Kostelce nad Labem, do Kostelce nad Černými lesy, do škol, na místní úřad. Odevšad zamítavá odpověď. Nakonec pí Košťálová prohledala svou historickou mailovou poštu. Pí Frantová bydlí v Újezdě nad Černými lesy.

Podařilo se nám oslovit všechny, všechny nadšeně souhlasily. Skoro každá přijela. Žádná neodmítla, a pokud nepřijela, omluvila se pro zdravotní indispozici.

Setkání proběhlo v březnu při příležitosti Měsíce čtenářství. Záštitu nad setkáním převzala regionální sekce Hradec Králové, Svaz knihovníků a informačních pracovníků. Po krátkém přivítání se bývalé knihovnice dozvěděly o naší knihovně, o současném knihovnictví vůbec. O SKIPu a pozvání do nově založené sekce senior klubu. Následovala prohlídka knihovny a poté společné besedování při malém občerstvení.

Obě strany knihovnic, bývalé i současné, si měly o čem povídat. První nejvíce vzpomínaly na dobu tání, období kolem pražského jara, období počátků profesionálních knihoven, léta šedesátá. Druhé na léta devadesátá, období svobody a velkých změn i v oblasti knihovnictví, nastupující éru automatizace a bojů o postavení knihovny ve společnosti. Zdenka Kobercová, bývalá metodička Jakubcová, toto setkání zhodnotila takto:

„Setkání pro mne bylo nejen radostným připomenutím času mého mládí, ale i příjemným diskutováním s lidmi stejných zájmů. I když už jsem několik let v důchodu a dlouhá léta jsem se problematikou menších knihoven nezabývala (pracovala jsem v MMVS), přesto mne tyto profesní novinky i problémy stále zajímají. Jako většina knihovnic jsem svým povoláním postižena a toto postižení jsem mohla ventilovat. Člověk se tak nabíjí novou energií a pohled na svět okolo je příjemnější.“